

Kwartalnik Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie

PULS SZPITALA

WOJEWÓDZKI
SZPITAL
SPECJALISTYCZNY
W OLSZTYNIE

ISSN 1644-8162

NR 28/2 kwiecień maj czerwiec 2010

40 lat mineło...

Szanowni Państwo

Jubileusz jest szczególną okazją do podsumowania 40 lat działalności Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie. Nasz Szpital jest dziś wysokospecjalistyczną jednostką z szybką, kompetentną diagnostyką, dostępem do konsultacji wysokiej klasy specjalistów. Jest szpitalem nowoczesnym, bezpiecznym, dysponującym doskonale wykwalifikowaną kadrą medyczną i nowoczesnym sprzętem. Dzięki wprowadzeniu nowych procedur medycznych i stosowaniu nowoczesnych metod zarządzania Szpital spełnia wymogi obowiązujące w europejskich placówkach medycznych.

Naszym priorytetem działań jest satysfakcja pacjenta, jego sprawna obsługa, zapewnienie mu bezpieczeństwa. Liczne modernizacje oraz rozbudowy sprawiają, że spełniamy najwyższe

wymagania i potrzeby mieszkańców województwa warmińsko-mazurskiego. Jest to dowodem na to, że dzięki konsekwentnemu działaniu można stworzyć w pełni satysfakcjonujące warunki leczenia, a tym samym sprostać rosnącym oczekiwaniom społecznym.

Dziś szpital to nie tylko miejsce ratowania i dbania o ludzkie życie i zdrowie, to także centrum intelektualne i naukowe. To nie zwykli ludzie, poświęcający swój trud i zaangażowanie drugiemu człowiekowi. Jubileusz jest powodem do dumy, a kolejne lata stwarzają szanse na dalsze sukcesy i trafne decyzje podejmowane dla wspólnego dobra mieszkańców Olsztyna jak i całego regionu Warmii i Mazur.

Z okazji Jubileuszu życzymy wszystkim pracownikom Szpitala spełnienia marzeń i realizacji planów, wytrwałości w dążeniu do zamierzonego celu, rozwoju z zawsze obecną dbałością o drugiego człowieka oraz wiele satysfakcji z wykonywanej pracy.

Redakcja

Spis treści

Drodzy czytelnicy, spis treści	2
Z kart historii	3
Nasz szpital krok po kroku	6
Wspomnienia Teresy Gryniewicz Pielęgniarki Oddziałowej Oddziału Kardiologicznego	9
Kto tu rządzi, czyli dyrektorzy Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie w latach 1970-2010	9
Szpital wczoraj i dziś	10
Cały naród buduje swoją ojczyznę	11
Quiz o szpitalu	11
Gdzie są ludzie z tamtych lat... ..	12

Wydawca

Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Olsztynie

Redaktor naczelna

Kornelia Kotwicka

Koncepcja graficzna

Barbara Szymczuk

Zespół redakcyjny

Alicja Biernacka
Magdalena Kantorczyk
Barbara Szymczuk

Stala współpraca

Alicja Markiewicz
Hanna Taraszkiewicz
Jerzy Badowski

Zdjęcia udostępnił

Pracownicy WSS w Olsztynie

Adres redakcji

10-561 Olsztyn, ul. Żołnierska 18
Dział Zarządzania, Marketingu i Promocji
tel. 89 538 63 06
marketing@wss.olsztyn.pl
kkotwicka@wss.olsztyn.pl
www.wss.olsztyn.pl

Druk i przygotowanie

Zakład Poligraficzny U-H J. Skrajnowski
11-300 Biskupiec, ul. Krótka 1
tel. 89 715 34 58
e-mail: skrajnowski@interia.pl

Nakład

1200 bezpłatnych egzemplarzy

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i zmiany tytułów.

Z kart historii

Wojewódzki Szpital Ogólny uroczystie otwarto 26 listopada 1970r. W chwili jego wybudowania dookoła były tylko pagórki, łąki, ugory i mokradła. Wszystkim wydawało się, że jest on daleko położony od centrum Olsztyna. Na ul. Żołnierską nie dojeżdżał jeszcze wtedy żaden autobus komunikacji miejskiej.

Pierwszym dyrektorem szpitala w budowie został dr Jan Maksay, który objął to stanowisko 1 lipca 1969 roku w fazie prac wykończeniowych. Pierwszy pacjent został przyjęty do szpitala 5 maja 1970 roku. Przy tej okazji w napięciu śledzono ruch zaplecza szpitalnego – działu żywienia, eksploatacji, pralni.

Dyrektor Maksay bez reszty poświęcił się terminowemu oddaniu szpitala do użytku, na co naciskały władze wojewódzkie. Wielki, naszpikowany nowoczesną na ówczesne czasy aparaturą szpital, wymagał od dyrektora szczególnego zaangażowania w okresie trudnego rozruchu. Odbiło się to w znacznym stopniu na stanie zdrowia dyrektora.

Po uruchomieniu nowego szpitala w 1970 roku, powstała szansa na pracę w lepszych warunkach oraz na rozwiązywanie coraz trudniejszych problemów zdrowotnych naszych chorych. Ordynator oddziału chirurgii w szpitalu wojewódzkim „starym” – dr n. med. Mieczysław Szwałkiewicz rozpoczął kompletowanie kadry do nowej placówki medycznej. Starał się zebrać zespół ambitnych, zdolnych lekarzy. On też został pierwszym ordynatorem oddziału chirurgii w nowo wybudowanym szpitalu.

Pierwszą operację w nowym szpitalu wykonał dr Stanisław Niepsuj, w ramach pierwszego pełnionego przez oddział ostrego dyżuru, 1 grudnia 1970 roku.

W latach 70. w pielęgniarstwie uporządkowano wiele spraw, takich jak: kształcenie pielęgniarek, system użytkowania uprawnień zawodowych, powoływanie naczelnych pielęgniarek w drodze konkursu. W doskonaleniu zawodowym pielęgniarek i położnych nieocenioną rolę odegrały naczelne i przełożone pielęgniarki naszego szpitala: Urszula Łągowska-Krzyżanowska, Jadwiga Żemajtis, Irena Wawrzykiewicz, Elżbieta Kłonowska, Bożena Tazuszel, Ewa Porycka, Danuta Tumas. Poprzez aktywną i twórczą pracę w Polskim Towarzystwie Pielęgniarskim nadawały właściwy kierunek zawodom pielęgniarki i położnej. Cieszyły się uznaniem i autorytetem nie tylko pielęgniarek i położnych pracujących w naszym szpitalu, ale i całym województwie.

W 1997 r. w wyniku pracy powołanego zespołu ds. pielęgniarstwa została wdrożona metoda sprawowania indywidualnej opieki nad pacjentem, zwana „Procesem Pielęgowania”. Pracę rozpoczęto od zorganizowania konkursu dla pielęgniarek, który odbył się w szpitalu i był przeznaczony dla pielęgniarek z oddziału kardiologii. Jednak niełatwym krokiem było przelanie teorii na praktykę. Jak każda nowa rzecz, „Proces pielęgnowania” budził wiele kontrowersji, a członkowie zespołu ds. pielęgniarstwa musieli zniwelować opór tkwiący w ludziach.

Zupełnie inaczej wyglądała praca pielęgniarek i położnych 40 lat temu, w porównaniu ze stanem obecnym. Wówczas pielęgniarki i położne nie dysponowały sprzętem jednorazowego użytku, a do zadań pielęgniarek odcinkowych należało m. in. przygotowanie całego sprzętu, gotowanie i sterylizacja narzędzi, strzykawek, igieł, co zajmowało kilka godzin. Relacje między pielęgniarkami, pielęgniarkami a lekarzami i pacjentami były bardzo dobre.

W pracy zespołów oddziałowych pacjent był zawsze najważniejszy i otrzymywał opiekę i leczenie na najwyższym poziomie.

Na 7 piętrze Szpitala znajdowała się część hotelowa dla pielęgniarek. Personel mieszkał również w baraczkach, obok budynku. Kadry, płace, kasa mieściły się w głównym budynku, na wysokim parterze. Na dachu budynku Szpitala znajdował się duży taras widokowy. Wszystkie pielęgniarki nosiły białe uniformy i charaktery-

styczne czepki, a sanitariuszki i salowe szare fartuszki. W porównaniu z dniami dzisiejszym Szpital znacznie różnił się estetyką, wyglądem sal i to pomimo faktu, że był nowy. W oddziałach były pustki, nie było tyle i takiego sprzętu, jak obecnie. Dopiero z biegiem lat doposażano poszczególne oddziały. Na wszystkich salach wisiły portrety Lenina, Cyrankiewicza i Gomułki.

Zmienił się również sposób traktowania pacjentów. Kiedyś nie było mowy o tym, żeby rodzina odwiedzała chorego codziennie. W tygodniu wyznaczone były tylko dwa dni na odwiedziny i to w dodatku w określone godziny, natomiast ginekologia i położniczy były oddziałami zupełnie zamkniętymi dla odwiedzających. Połowę holu głównego szpitala zajmowała szatnia, gdzie obowiązkowo zostawiano wierzchnie ubranie, otrzymywano specjalne fartuchy i filcowe kapcie. Bez takiego ekwipunku nie wpuszczano odwiedzających na żaden oddział. Odwiedzający nie mogli pacjentom niczego przynieść. Chorzy otrzymywali więc „służbowe” szpitalne kapcie i piżamę. Papierosy palono wszędzie: w salach chorych, gabinetach, dyżurkach, na korytarzach. I to nie w ukryciu. Zupełnie oczywistą rzeczą był widok popielniczki na stoliku obok łóżka chorego.

red.

1971 – torakotomia

1971 – operacja radykalna ucha

1971 – stabilizacja kręgosłupa piersiowego (z dostępu tylnego)

1972 – wszczepienie protezy stawu biodrowego

1973 – wszczepienie protezy naczyniowej (aortalno-dwuudowej)

1979 – laparoscopia diagnostyczna

1980 – operacja tętniaka aorty brzusznej

1981 – stabilizacja kręgosłupa szyjnego (z dostępu przedniego)

1982 – laparoscopia operacyjna

1984 – wszczepienie protezy stawu kolanowego

1990 – operacja tętniaka mózgu

1992 – hysteroskopia operacyjna

1998 – udrożnienie tętnicy szyjnej

1998 – wycięcie krtani

2002 – fakoemulsyfikacja

– dializa wątrobowa metodą MARS

2004 – wszczepienie stentgraftu

2005 – operacje kardiochirurgiczne

(wieńcowe, zastawek serca)

– endoprotezoplastyka dysku szyjnego

2006 – endoprotezoplastyka dysku lędźwiowego

– poszerzenie zwężeń w tętnicach kończyn dolnych metodą kroplastyki balonowej

2007 – terapia fotodynamiczna

2008 – zabiegi elektrofizjologii

2010 – witrektomia

– biopsja nerki

Widok ogólny nowego szpitala wojewódzkiego

W Szpitalu Wojewódzkim czynny już pierwszy oddział

W wielkim i górującym nad miastem gmachu Szpitala Wojewódzkiego trwają obecnie intensywne prace wyposażeniowe. Wprawdzie jego oficjalne otwarcie nastąpi w przeddzień święta lipcowego, ale intencją Wydziału Zdrowia Prezydium WRN jest, by do tego czasu w szpitalu znajdowali się już pierwsi pacjenci.

W związku z tym już 5 maja uruchomiony został pierwszy oddział rehabilitacji, łącznie z całym zapleczem (w skład którego wejdą: hydroterapia, leczenie wodą), kinezyterapia (leczenie ruchem) oraz fizykoterapia (leczenie promieniowaniem, nasświetlaniem itp.). Dwa tygodnie później, a więc w drugiej połowie maja, uruchomiony zostanie w szpitalu oddział reumatologiczny, a w jakimś czasie potem neurologiczny. Oddziały te, będą powiązane z zapleczem rehabilitacyjnym, zapewniającym warunki do leczenia usprawniającego.

Przed lipcem zorganizowany zostanie również oddział internistyczny z pododdziałem reanimacji kardiologicznej. Do tego czasu powstaną przy poszczególnych oddziałach pracownie diagnostyczne, zabezpieczające ich prawidłową działalność. Przeprowadza się również lub będą zorganizowane odpowiednio poradnie wojewódzkie.

Szpital będzie bardzo nowoczesną placówką leczniczą, co nie oznacza, iż jego wyposażenie stanowić będzie szczyt nowoczesności i techniki. Okazuje się, że koszty nowoczesnego wyposażenia szpitala daleko przekraczają możliwości finansowe Wydziału Zdrowia. Mimo to szpital zaopatrzony zostanie w pełną, podstawową aparaturę. W miarę zwiększania na ten

cel kredytów oraz w związku z koniecznością zabezpieczenia szpitalowi najnowocześniejszej pod względem technicznym aparatury stosować się będzie zasadę wymiany. Jest to jednak sprawa dalsza.

Na razie Wydział Zdrowia musi rozwiązać problem najważniejszy dla lecznictwa, jakim są kadry. Jest to skomplikowane i trudne zagadnienie. Bieżące kłopoty dotyczą braku głównie personelu średniego oraz lekarzy asystentów. Brak również personelu anestezyjologicznego, analitycznego, rentgenologicznego, nie mówiąc już o instrumentariuszach. Wiele tych specjalistów trzeba ściągnąć z innych regionów kraju.

W lipcu zapotrzebowanie na lekarzy pokryte zostanie jedynie w 75 procentach, a pielęgniarki w 80 procentach.

Obecnie Wydział Zdrowia głowi się nie nad pytaniem, skąd wziąć niezbędnych specjalistów, lecz gdzie oni mają mieszkać. Część personelu lekarskiego umieszczona zostanie w pokojach stażystów, a około 150 osób w budowanym obecnie obojczyku mieszkalnym, który ma być oddany do użytku we wrześniu br. Jest to rozwiązanie tymczasowe, bowiem potrzeby kadrowe będą większe.

Budowa zespołu budynków dla Szpitala Wojewódzkiego kosztowała łącznie ponad 200 milionów złotych. Jego roczny budżet, po uruchomieniu wszystkich oddziałów, wyniesie prawie 50 milionów złotych.

Z. Milewski

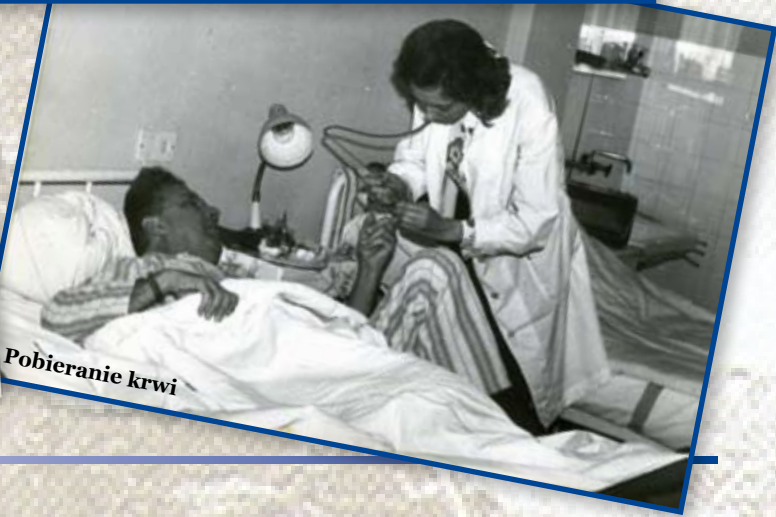
KOMBI
NAT
ZDRO
WIA

Dr Edward Leskiewicz w trakcie badania okulistycznego.

Początki budowy szpitala

Pobieranie krwi

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej Jan Kostrzewski podczas otwarcia szpitala

Przygotowanie sali operacyjnej

Otwarcie szpitala

Piątek, 27 listopada 1970 r.

W trosce o rozwój i doskonalenie służby zdrowia

Uroczyste otwarcie Wojewódzkiego Szpitala Ogólnego Kolegium Ministerstwa Zdrowia w Olsztynie

Wczoraj w godzinach rannych odbyła się uroczystość otwarcia Wojewódzkiego Szpitala Ogólnego, wchodzącego w skład zespołu szpitali wojewódzkich. Na uroczystości przybył: członek KC, I sekretarz KW PZPR Tadeusz BIAŁKOŃSKI, minister zdrowia i opieki społecznej prof. Jan KOSTRZEWSKI, podsekretarz stanu tegoż ministerstwa, doc. dr Józef GREDA i doc. dr Ryszard BRZOZOWSKI oraz przewodniczący Prez. WRN Marian GOTOWIEC i wiceprzewodniczący WK J.J.N. Julliusz MALEWSKI.

Gości powitał kierownik Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej Prez. WRN Zdzisław Pielniak. Minister zdrowia i opieki społecznej, Jan Kostrzewski, omówił wiodącą rolę nowego szpitala w dziedzinie zdrowia i innych placówek leczniczych. Podkreślił też, że służba zdrowia opiera się coraz poważniej na nowoczesnej

leczalce i coraz bardziej skomplikowanym sprzęcie medycznym; otrzymał szpital, w którym spełnia te warunki, posażony wazant umożliwiający dobrą pracę Kolegium. Wyraził nadzieję, że szpitalowi, pielęgniarkom i osobom w nich trudniej wywiązać się z trudnej i odpowiedzialnej pracy. Minister zdrowia i opieki społecznej dr. Janowi Maksymowi szpitala poświęcił klucze do nowego obiektu.

Po zwiedzeniu szpitala, podczas krótkiego spotkania w sali konferencyjnej, słuch

Prez. WRN — Marian Gotowiec, uroczystość otwarcia w kilku ostatnich latach. Decydujący wpływ na jakość pracy służby zdrowia ma uroczamianie sukcesywnie zespołu szpitali wojewódzkich. Po oddaniu do użytku szpitala w dziedzinie pediatrii, wzrosty czterokrotnie oraz poprawiła się zasadniczo jakość tych

Ścieżka zdrowia na posesji szpitala

Szpital „z lotu ptaka”

Nasz szpital krok po kroku

1970

Oddział Rehabilitacyjny

5 maja 1970 roku, na prośbę ówczesnego dyrektora Szpitala dr. Maksy'a został hospitalizowany pierwszy pacjent w 31-lóżkowym oddziale rehabilitacji. Był to jednocześnie pierwszy pacjent nowo otwartego szpitala. Był nim 60-letni mężczyzna z Olsztynka po przebytych udarze mózgu. Trzon oddziału stanowili lekarze: dr Janusz Piaszczyński (ordynator), dr Krystyna Antonowicz, dr Leonard Januszko.

Oddział Chirurgiczny

Dr Mieczysław Szwałkiewicz z przygotowaniem do nowych zadań zespołem dnia 1 grudnia 1970 roku przeniósł się do otwartego oddziału chirurgicznego w nowym szpitalu. Wprowadzono nowy typ operacji naczyniowych: przetoki tętniczo-żylne do hemodializ – 1978 r.; operacje tętniaków aorty brzusznej – 1981 r.; udrożnienie tętnic szyjnych – 1998 r.

Badanie laryngologiczne

Laboratorium

Organizację laboratorium rozpoczęto w chwili uruchomienia Szpitala Wojewódzkiego, wiosną 1970 roku. W swych początkach praca opierała się na najprostszych badaniach manual-

nych, oznaczano tylko kilka parametrów, za cały zaś sprzęt musiały wystarczyć proste mikroskopy, spekle, szklane próbówki i pipety. Pierwszym kierownikiem działu była lek. med. Krystyna Bogdanowicz.

W aptece szpitalnej...

Oddział Neurologiczny

Oddział neurologiczny w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym ma już 40 lat i istnieje w nim od początku. Pierwszym ordynatorem był dr Henryk Góralski. Praca neurologów w obecnych czasach wygląda zupełnie inaczej niż na przykład 30 lat temu. Pierwszy znaczący postęp w diagnostyce neurologicznej dokonał się w latach 60, kiedy to wynaleziono badania komputerowe, za które naukowcy otrzymali Nobla. Kiedyś medycyna nie dysponowała urządzeniami umożliwiającymi obejrzenie wnętrza głowy chorego. W latach 80 pojawił się rezonans magnetyczny.

Oddział Kardiologiczny

Oddział kardiologiczny zwany z początku oddziałem chorób wewnętrznych z ośrodkiem intensywnej terapii kardiologicznej powstał wraz z otwarciem Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w 1970 roku. Pierwszy ostry dyżur 17 sierpnia 1970r. pełnił dr n med. Ludwik Mirecki – ordynator oddziału. W oddziale w wydzielonym ośrodku intensywnej terapii kardiologicznej zainstalowano zestaw do monitorowania całodobowego ekg (monitory i centrala). Ośrodek otwarto dla pacjentów 23 sierpnia 1970 roku.

Kamienie milowe rozwoju kardiologii:

- * 1976 rok-pierwsze wszczepienie elektrody endokawitarnej,
- * od 1983 roku - era diagnostyki nieinwazyjnej,
- * od 1991 roku - era rozruszników serca.

Oddział Okulistyczny

Wraz z otwarciem Szpitala Wojewódzkiego w Olsztynie w październiku 1970r. rozpoczął działalność oddział okulistyczny, który liczył 48 łóżek; w tym 36 dla dorosłych i 12 dla dzieci. Opiekę nad nim sprawował ordynator prof. Edward Lenkiewicz.

Oddział Otolaryngologiczny

Twórcą oddziału i pierwszym ordynatorem był dr hab. med. Bolesław Laszka od maja 1970 roku. Oddział otrzymał bardzo nowoczesne urządzenia i własną salę operacyjną, opatrunkową, gabinetem zabiegowym i wyciszonym pokojem do badania słuchu. Wówczas oddział liczył 30 łóżek rozmieszczonych w 3- osobowych salach i 2 separatkach.

W laboratorium...

Oddział Ginekologiczny

Oddział powstał w 1970 roku. Poza dr. Henrykiem Makowskim współtwórcami oddziału byli lekarze: Jerzy Rodziejewicz, Jan Parowicz, Ewa Sypniewska, Władysław Opacki oraz położne Ha-

lina Czubak, Halina Pawlica, Helena Białek, Irena Dombzalska, Teresa Janicka. Wkrótce po otwarciu w oddziale stworzono jeden z pierwszych w kraju system „rooming-in”. Jest to wspólne przebywanie matki z dzieckiem po porodzie, będące obecnie standardem we wszystkich najlepszych oddziałach położniczych.

1971

Oddział Neonatologii i Intensywnej Terapii Noworodka

1 lutego 1971 roku otwarto oddział noworodków. W okresie 40 lat istnienia oddziału dokonał się ogromny postęp w zakresie diagnostyki i leczenia noworodków. W 1998 zakupiono pierwsze 2 respiratory, kardiomonitor, pulsoxymetr, pompę infuzyjną, lampę do fototerapii. Pierwszym ordynatorem oddziału był dr n. med. Józef Rasteński.

Na oddziale ortopedii...

Oddział Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej

Rozpoczął swoją pracę 3 stycznia 1971 roku, a pierwszy zabieg operacyjny został wykonany 4 stycznia 1971 roku.

Jesienią 1970 roku śp. dr Jan Maksay, dyrektor Szpitala Wojewódzkiego w budowie, zwrócił się do młodego, pełnego energii adiunkta Kliniki Chirurgii Urazowej i Ortopedii Instytutu Kształcenia Podyplomowego Wojskowej Akademii Medycznej w Warszawie dr. med. Stefana Bołoczko o przyjazd do Olsztyna i zorganizowanie oddziału ortopedii i chirurgii urazowej w Szpitalu Wojewódzkim, a tak naprawdę o zorganizowanie ortopedii w całym ówczesnym województwie olsztyńskim. Przyjaciołom się nie odmawia. Przyjechał i został.

Pierwszy zespół lekarski oprócz ordynatora tworzyli: dr Marian Gross oraz dr Stanisław Czemko i dr Lech Rady-

Dzielny pacjent

ko. Oddziałową została pani Nadzieja Matysiak.

W Oddziale w 1972 r. rozpoczęto wszczepianie protezy stawu biodrowego i był to jeden z 60 takich oddziałów w Polsce. W 1987 r. zaczęto wykonywanie zabiegów artroskopowych, a od 1989 roku oddział jako jeden z 4 ośrodków w Polsce wdrożył program wydłużania kończyn metodą Ilizarowa.

1973

Oddział Gastroenterologiczny

W czerwcu 1973 roku powstał w Olsztynie w Szpitalu Wojewódzkim oddział wewnętrzno-chirurgiczny, który, jak się później okazało, był załącznikiem olsztyńskiej gastroenterologii. Inicjatorem powstania takiego oddziału był dr med. specjalista chirurg Andrzej Dąbrowski, ówczesny dyrektor Szpitala Wojewódzkiego w Olsztynie. To dzięki jego determinacji i fascynacji endoskopią powstał oddział ukierunkowany na leczenie chorób przewodu pokarmowego. To połączenie interny i chirurgii w jeden oddział było swobodnym ewenementem w Polsce, a miało na celu względy ekonomiczne, psychologiczne oraz ułatwienia organizacyjne. Pierwszym ordynatorem oddziału wewnętrzno-chirurgicznego był dr Andrzej Sawicki, specjalista chorób wewnętrznych.

Przygotowanie narzędzi do zabiegu

1976

Oddział Neurochirurgiczny

Służba zdrowia i władze regionu olsztyńskiego doceniając potrzebę zabezpieczenia wielospecjalistycznego w leczeniu chorych, postanowiły utworzyć oddział neurochirurgiczny w Olsztynie. Początkowo były to pojedyncze wydzielone łóżka w oddziale chirurgicznym i ortopedycznym, a chorymi od 1970 r. zajmował się dr n. med. Stanisław Abramowicz.

W centralnej sterylizatorni

Oddział mający 27 łóżek powstał w sierpniu 1976 r. Jego ordynatorem został dr n. med. Henryk Tomczyk, a zastępcą – dr n. med. Radosław Ponikarczyk. W 1980 r. w wyniku konkursu ordynatorem został dr n. med. Jan Kopeć. Oddział posiadał młodą kadrę, która stopniowo zdobywała doświadczenie i specjalizację, między innymi wyjeżdżając na szkolenia do klinik. W tym też czasie oddział otrzymał własną salę operacyjną oraz przystawkę do stołu operacyjnego do pozycji siedzącej, co pozwoliło na rozszerzenie zakresu wykonywanych operacji.

1978

Oddział Nefrologiczny

W 1978 r. uruchomiono oddział wewnętrzny I z ośrodkiem dializoterapii. Organizatorem i pierwszym ordynatorem oddziału został dr n. med. Jan Forfa. 18 grudnia 1978 r. wykonano pierwszy zabieg hemodializy. Wykonał ją dr Forfa oraz pielęgniarki Aniela Sikora i Teresa Gibowska. Poprzedziły go zabiegi dializy otrzewnowej u młodego mężczyzny z przewlekłą niewydolnością nerek, którego z powodzeniem przygotowano do przeszczepu nerki.

1980

Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii

Wraz z utworzeniem oddziałów zabiegowych w 1970 r. powstał dział anestezjologii. Pierwszym kierownikiem była dr Romana Ciesielska. Oddział intensywnej opieki medycznej w WSS powstał w 1980 roku dzięki staraniom wielu osób, w tym pierwszego kierownika oddziału dr. Jarosława Parfianowicza. Pierwszego pacjenta oddział przyjął w kwietniu 1981 roku (z pożaru polikliniki). W grudniu z połączenia działu anestezjologii i OIOM powstał oddział anestezjologii i intensywnej terapii, którego pierwszym ordynatorem został Jarosław Parfianowicz.

Operacja przyszczenia ręki

1983

Zakład Medycyny Nuklearnej

Zakład otrzymał zezwolenie na działalność wiosną 1983 r., jako pracownia izotopowa kl. III.

Pracownia powstała z inicjatywy dr. Jana Forfy i prof. Elżbiety Bandurskiej-Stankiewicz. Jej organizatorem i kierownikiem był dr Eugeniusz Dzier-

W rejestracji...

żanowski. Nastawiona była początkowo na badania radioimmunologiczne tarczycy.

Podawanie leków

1993

Oddział Endokrynologiczny i Diabetologiczny

W 1970 roku w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Olsztynie utworzono wojewódzką poradnię endokrynologiczno - diabetologiczną, współpracującą z oddziałem wewnętrznym, a następnie z oddziałem chirurgicznym i kardiologicznym.

W 1994 roku powstał olsztyński ośrodek diabetologii i zaburzeń metabolizmu. Organizatorem ośrodka była prof. Elżbieta Bandurska-Stankiewicz.

2000

Oddział Hematologiczny

Oddział hematologiczny Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie powstał 1 stycznia 2000 roku.

Zabieg okulistyczny

2005

Oddział Kardiochirurgiczny

7 kwietnia 2003 roku z inicjatywy władz województwa warmińsko-mazurskiego w Urzędzie Wojewódzkim odbyło się spotkanie dotyczące powstania w Olsztynie oddziału kardiochirurgicznego. 19 stycznia 2005 r. odbyło się jego otwarcie. Ordynatorem oddziału został dr n. med. Piotr Żelazny - specjalista kardiologii, pracujący uprzednio pod kierunkiem prof. Z. Religi w II Klinice Kardiologii Instytutu Kardiologii w Aninie.

W pierwszym roku funkcjonowania wykonano w oddziale ponad 400 zabiegów.

Szpitalny Oddział Ratunkowy

Kiedy ponad 10 lat temu zaczęto myśleć w Polsce o utworzeniu zintegrowanego systemu ratownictwa, nie istniało tak naprawdę nic, poza chęćmi i bazą, którą tworzyło pogotowie ratunkowe i izby przyjęć szpitali. Służby ratunkowe pracowały oddzielnie, brakowało przeszkolonego personelu i sprzętu. 12 września 2005 r. otwarto oficjalnie szpitalny oddział ratunkowy.

Nowoczesne metody zarządzania i komunikacji w szpitalu przyczyniły się do powstania nowych, specjalistycznych komórek:

2000

Sekcja Informatyczna

Zarządza siecią komputerową i aplikacjami szpitalnymi. W całym szpitalu jest ponad 300 komputerów. Prawie wszystkie komórki szpitalne są z informatyzowane.

2002

Sekcja ds. Zamówień Publicznych

Przygotowuje procedury przetargowe m.in. specyfikacje istotnych warunków zamówienia, ogłoszenia o zamówieniu. Specjaliści ds. zamówień muszą posiadać wiedzę z zakresu medycyny, prawa budowlanego, prawa cywilnego i administracyjnego, a także finansów publicznych.

2003

Dział Zarządzania, Marketingu i Promocji

Dział jest łącznikiem między dyrekcją, a otoczeniem szpitala (pacjentami, pracownikami, władzami samorządowymi, kontrahentami, klientami i konkurencją). Odpowiada za opracowanie i aktualizację statutu szpitala oraz regulaminu porządkowego. Pozyskuje środki finansowe dla szpitala z zewnętrznych źródeł. Zajmuje się działaniami promocyjnymi.

red.

Kto tu rządzi

czyli dyrektorzy Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie w latach 1970-2010

Jan Artur Maksay
01.07.1969 – 23.02.1972

Andrzej Dąbrowski
01.09.1972 – 31.08.1975

Stefan Bołoczko
01.09.1975 – 29.09.1980

Jan Forfa
01.12.1980 – 19.11.1996
15.05.2000 – 06.12.2002

Andrzej Kaczmarek
01.12.1996 - 03.2000

p.o. dyr. Franciszek
Gajek
03.2000 – 05.2000

p. o. dyr. Leszek Gutowski
12.2002

Bożena Marcinkowska
01.01.2003 – 07.2006

p.o. dyr. Jolanta Citko
08.2007 – 07.2008

Irena Kierzkowska
01.08.2008

Wspomnienia Teresy Gryniewicz Pielęgniarki Oddziałowej Oddziału Kardiologii

Pracę w naszym szpitalu rozpoczęłam 1 sierpnia 1970 r. w Oddziale Wewnętrznym I, o profilu kardiologicznym (obecnie Oddział Kardiologiczny z OIOK). Zakwaterowano nas na III piętrze, a następnie przeniesiono na piętro VII (pielęgniarki i lekarzy). Do 1 kwietnia 1979 r. pracowałam jako pielęgniarka odcinkowa, następnie zabiegowa. Od 1 kwietnia 1979 r. do dzisiaj pracuję na stanowisku pielę-

gniarki oddziałowej. Oddział początkowo liczył 50 łóżek w tym 4 łóżka jako OIOK, obecnie 45 łóżek w tym 10 łóżek OIOK.

Pierwszym ordynatorem był dr n. med. Ludwik Mirecki, oddziałową Anna Wrzosek. Dyrektorem Szpitala był Jan Maksay, pamiętam go jako człowieka bardzo zainteresowanego warunkami pobytu pacjenta oraz warunkami pracy personelu, często wizytował oddziały nawet w nocy.

Pacjenci w tamtych latach leżeli bardzo długo np. zawał serca był leczony 6 tygodni, obecnie 6 dni. Pielęgniarki pracowały w systemie trzymianowym po tygodniu (tydzień noce, tydzień popołudnie, tydzień rano).

W moim życiu zawodowym w tym szpitalu i województwie wszystko było pierwsze – pierwsza założona elektroda endokawitarna, wszczepiony stymulator serca, pierwsza koronarografia i angioplastyka naczyń wieńcowych, pierwszy kardiowerter-defibrylator, elektrofizjologia i abłacja.

A wracając do wspomnień nie było sprzętu jednorazowego użytku, więc w nocy przygotowywano igły, strzykawki, narzędzia do użytku w ciągu dyżurów. Odbýwało się czyszczenie, gotowanie, sterylizowanie w oddziałach.

Na początku funkcjonowania oddziału wszyscy pracownicy poza ordynatorem i oddziałową byli świeżo upieczonymi absolwentami szkół. Gdy trafił się pacjent w ciężkim stanie, często zaglądaliśmy do książek szukając rozwiązań, konsultowaliśmy z personelem innych szpitali. Z czasem lekarze uzyskiwali specjalizacje, pielęgniarki również szkoliły się, rozszerzono zakres badań, otwierano nowe pracownie.

Inne były prawa pacjenta np. odwiedziny były tylko dwa razy w tygodniu po 2 godz. po dwie osoby do jednego pacjenta, brak dostępu do telefonu...

Wspomnień mam bardzo wiele, ale również wiele przemyśleń, a 40 lat to jedno mgnienie.

Teresa Gryniewicz

Dr n.med. Jerzy Górny - ordynator z Teresą Gryniewicz- pielęgniarką oddziałową

Od lewej: Teresa Gryniewicz i dr med. Ludwik Mirecki pierwszy ordynator oddziału

Szpital wczoraj i dziś

budynek szpitala

rejestracja

główne wejście do szpitala

korytarz

hol

wiata przed sor

sor

Cały naród buduje swoją ojczyznę

Quiz szpitalny

Drodzy Czytelnicy, zapraszamy do rozwiązania quizu szpitalnego. Większość odpowiedzi na pytania odnajdziecie na łamach *Pulsu Szpitala*, jednak czasem trzeba będzie wykazać się wiedzą, której w *Pulsie* nie ma. Kartki z odpowiedziami w podpisanych kopertach (imię, nazwisko i komórka szpitalna) proszę zostawiać w Kancelarii. Nagrodą w konkursie jest komplet gadżetów: parasolka, koszulka, daszek oraz ciekawa książka.

1. Kiedy otwarto Wojewódzki Szpital Ogólny?
2. Kto wykonał pierwszą operację w ramach pełnionego pierwszego ostrego dyżuru?
3. Kto był trzecim dyrektorem w szpitalu?
4. W którym roku po raz pierwszy wykonano operację tętniaka aorty brzusznej?
5. Czyje imię nosił Wojewódzki Szpital Zespolony i kim z zawodu był jego patron?
6. Wymień troje jubilatów z 40-lecia szpitala.
7. Jaki oddział otwarto w szpitalu gdy funkcję dyrektora pełniła Bożena Marcinkowska?
8. Podaj imię i nazwisko ministra zdrowia, który przecinał wstęgę na otwarciu szpitala?
9. Na jaki oddział został przyjęty pierwszy pacjent?
10. Jaki oddział otwarto w 1978r.?
11. Podaj imię i nazwisko pierwszego ordynatora Oddziału Kardiologicznego?
12. Gdzie odbyło się 40-lecie szpitala?
13. Kto daje zastrzyk „dzielnemu pacjentowi” ze strony 7?
14. Jakie punkty handlowe mieściły się w starym holu szpitalnym?
15. Podaj imiona i nazwiska dwóch uczennic ze szkoły pielęgniarskiej z kwiatami z fotogalerii „Gdzie są ludzie z tamtych lat...”
16. Jaki gadżet dostał każdy uczestnik spotkania integracyjnego z okazji 40-lecia szpitala?
17. W którym roku powstała Pracownia Izotopowa?
18. Podaj imię i nazwisko pierwszej Przełożonej Pielęgniarek?

Zdobywcą nagrody za prawidłowe rozwiązanie krzyżówki z 27 numeru „Pulsu Szpitala” został Jacek Kozicki. Nagrodą jest zaproszenie do Kawiarenki Rodzinnej „Mama Cafe”. Rozwiązanie krzyżówki z poprzedniego *Pulsu*: „Dobre lekarstwo, to w porę.”

z tamtych lat...

